

BIBL.: *Pedest godina borbe za umjetnost*, Hrvatski Zagreb, 1940; *Razvoj zbirke i muzeja od XIII—XIX vijeka na teritoriju Jugoslavije*, Tkalčićev zbornik, II, Zagreb 1958; *Arhivska građa o staklu i staklarstvu u Dubrovniku (XIV—XVI)*, Beograd 1979; *Tri veka dubrovačkog staklarstva (XIV—XVI vek)*, Beograd 1981.

HANGYA (Handa), Andrija (Andraš), slikar (Stara Moravica, Banat, 14. IV. 1912 — London, 25. I. 1989). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1948 (Lj. Babić). Realistički slika i crta ratne prizore i likove partizana, pejzaže i portrete. Kao član LIKUM-a i ULUH-a izlagao na skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu, a samostalno u Londonu (1962) i Subotici (1964, 1966).

LIT.: *M. Dejanović*, Andraš Handa, Subotičke novine, 23. X. 1964.

HANZEN (Hansen), Vasiljević Aleksej, ruski slikar i grafičar švedskoga podrijetla (Odesa, 2. II. 1876 — Dubrovnik, 19. X. 1937). Slikarstvo učio kod I. K. Ajvazovskog (djed po majci), a potom u Münchenu, Berlinu i Dresdenu. U Parizu izlagao 1901 — 12. u Salonu francuskih umjetnika. Bio je slikar rus. ratne mornarice (od 1910). Od 1920. živio u Dubrovniku; radio marine i pejzaže u ulju, akvarelu, pastelu i bakrorezu. Samostalno izlagao u Zagrebu, Beogradu, Osijeku, Subotici.

LIT.: *Lj. Babić*, Izložba Hanzenovih slika u Zagrebu, Obzor, 1921, 277. — *M. Katić*, Posljednja izložba A. Hansena. Udovica Hansen govori o svom mužu umjetniku, Novosti, 1938, 315, str. 10.

HANŽEK, Zlatko, arhitekt (Zagreb, 29. III. 1953). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1977. Važnija su mu izvedena djela: stambeno naselje »A. Hebrang«, blok 6 (1981—86) i blok 7 (1991) u Slavonskome Brodu (s T. Galijaševićem i M. Jošićem), ACY marina u Milni (1983, s V. Bužančićem), kongresna dvorana hotela »Istra« na

Brijunima (1986/87) te stambeno-poslovne zgrade u Petrinjskoj ul. 59 i Vlaškoj ul. 79 u Zagrebu (1992, s T. Galijaševićem i M. Jošićem). Sudjelovao je na natječajima za Nacionalnu i sveučilišnu biblioteku u Zagrebu (1978, s M. Jošićem), blok Centar II u Osijeku (1985, I. nagrada, s T. Galijaševićem i M. Jošićem).

LIT.: *T. Odak*, Pregled stambene arhitekture u Hrvatskoj, Arhitektura 1989—91, 208—210. — *V. Mimica*, Povratak stvarima, ibid.

HANŽEKOVIĆ, Mato, književnik (Požega, 31. VIII. 1884 — Zagreb, 12. VIII. 1955). Završio studij prava u Zagrebu 1911, potom je bio odvjetnik i sudac a od 1927. potpuno se posvetio književnom i publicističkom radu. Osim romana, novela, književnih i kazališnih kritika, objavljivao je i lik. prikaze u periodicima »Danica« (1932—37), »Gospodarstvo« (1943—45) i dr.

BIBL.: *Razvitak staro-hrvatske umjetnosti*, Hrvatski narodni glas, 1928, 8 i 9; *Izložba Zemlje*, Hrvatska revija, 1931, 10; *Pedestogodišnjica umjetnika Ive Kerdića*, Zora, 1931, 35; *Hrvatska umjetnost i Ivan Meštrović*, Danica, 1932, 36; *Starohrvatska arhitektonska umjetnost i crkva Sv. Blaža u Zagrebu*, Danica, 1933, 71; *Jedan tihi jubilej. 50-godišnjica prvog izlaganja R. Auera*, Gospodarstvo, 1944, 149.

HANŽEVAČKI, Marija, povjesničarka umjetnosti (Lekenik, 3. VII. 1912 — blizu Lekenika, 17. III. 1944). Studij povijesti umjetnosti završila 1938. u Zagrebu. Lik. kritike objavljivala u tjedniku »Nova riječ« (pod oznakom *He-ma*). God. 1941—44. bila je kustos Muzeja grada Zagreba.

LIT.: *Z. Munk*, Marija Hanževački, Iz starog i novog Zagreba, I, Zagreb 1957.

HARAMBAŠIĆ, Žarko, pisac (Nova Gradiška, 3. III. 1904 — Zagreb, 11. III. 1971). Bio je novinar u poduzeću Tipografija (1929—45) i urednik časopisa »Dječja umjetnost« (1943—45). Pisao je pjesme, putopise,

M. HAMZIĆ, *Triptih Sv. Nikole*. Dubrovnik, dominikanska crkva

K. HEGEDUŠIĆ, *Dvorište u zimi*. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti

članke iz književnosti i lik. umjetnosti. Lik. kritike i prikaze objavljivao je od 1929. poglavito u »Jutarnjem listu«.

BIBL.: *Uspjeh naše seljačke umjetnosti*, Jutarnji list, 21. IV. 1929; *Izložba Gustava Haneisea i Mirona Makanca*, 15 dana, 1932, 14; *Zagrebačke kapele i kapelice*, Svijet, 1934, 16; *Kipar Ivan Kerdić izrađuje reljefe nad portalom mirogojske kapelice*, Večer, 1940, 5988. V. Fo.

HARAMIJA, Živko, slikar (Cernik kraj Rijeke, 6. IX. 1923). Diplomirao na Akademiji u Zagrebu 1951 (M. Tartaglia). Izlaže od 1953. U prvom razdoblju slika psihološke portrete istančanih kolorističkih odnosa, u kasnijim djelima prevladava mirnija instalacija lika. Ciklus crteža *Groteske* (1975–80) odlikuje se fantazijom i osobitim osjećajem za prostor i liniju (*Sukob generacija*, *Violinist*, *Relaksacija*). Samostalno izlagao u Rovinju (1978) i Zagrebu (1980, 1990). Bavi se karikaturom. Za ilustracije spjeva *Smrt Smail-age Čengića* I. Mažuranića dobio nagradu »Ivana Brlić Mažuranić« 1980.

LIT.: *V. Bužančić*, Živko Haramija (katalog), Rovinj 1978. — *V. Ekl*, Nadarenost i njegovana vještina, Vjesnik, 19. VII. 1978. — *V. Bužančić*, Groteske Živka Haramije (katalog), Zagreb 1980. — *T. Lalin*, Živko Haramija — akvareli iz vučanskog jarka (katalog), Zagreb 1990. V. El.

HASZ (HAZ), Josip, zlatar (Vásárhely, Mađarska, 1795 — ?, poslije 1830). Zlatarski majstor u Zagrebu. Svoje radove označavao žigom Zagreba (3 kule i šestokraka zvijezda) i imenom Hasz ili inicijalima JH. Poznati su njegovi srebrni votiv ruke (crkva u Mariji Bistrici), posipalo za šećer (priv. vlasništvo) i navikula (Muzej za umjetnost i obrt u Zagrebu) s ampirskim značajkama.

LIT.: *I. Bach*, Radovi zagrebačkih zlatara u zbirci Muzeja za umjetnost i obrt u Zagrebu, Peristil, 1962, str. 109–110.

HAUEISE, Gustav Likan → LIKAN, GUSTAV

HAUK (Hank), Josip, zidar (? — Varaždin, 22. XI. 1753). Kao zidarski majstor dolazi u Varaždin prije 1744. Već 1745. dovršava novogradnju dijela palače grofa Patačića. God. 1746. postaje varaždinski građanin.

LIT.: *I. Lentić-Kugli*, Varaždinski graditelji i zidari 1700–1850, Zagreb 1981.

HAULIK, Juraj, zagrebački nadbiskup (Trnava u Slovačkoj, 20. IV. 1788 — Zagreb, 11. V. 1869). Novčanim priložima pomagao kulturne ustanove i pothvate u Hrvatskoj. Angažirao je vrtnog arhitekta Riedla, arhitekta F. Schüchta i kipara J. Käszmanna i uredio Maksimir (*Park Jurjaves*) u duhu romantičnoga pejzažnog perivoja (1838–43). Deset klasicističkih kolos-kipova u svetištu katedrale, neogotički oltar i biskupska stolica koje 1847. nabavlja za katedralu najraniji su primjeri historicizma u Zagrebu. Pomagao je gradnju crkve i samostana Sv. Vinka u Zagrebu. Doveo u Zagreb slikara I. Zaschea. Posjedovao vrijednu zbirku umjetnina.

LIT.: *M. Grlović*, Juraj Haulik, Album zaslužnih Hrvata XIX. stoljeća, Zagreb 1898–1900. — *O. Maruševski* i *S. Jurković*, Maksimir, Zagreb 1991. Ma. Bé.

HAUSER, Alois, austr. arhitekt, restaurator i arheolog (Beč, XI. 1841 — Baden bei Wien, 6. X. 1896). Profesor na školi za primijenjenu umjetnost u Beču, član bečke Centralne komisije, konzervator grada Beča, počasni arhitekt katedrale u Splitu. U Hrvatsku dolazi prvi put 1873. s A. Conzeom i G. Niemannom da izradi plan za restauraciju dalm. spomenika i iskapanja u Solinu. Pod njegovim vodstvom restaurirani su katedrala u Splitu (1880–85), stolna crkva i njezin zvonik u Zadru, loža u Trogiru, zvonik Sv. Marka u Hvaru, Knežev dvor i Sponza u Dubrovniku i Sveti Tripun u Kotoru.

BIBL.: *Il restauro del Duomo di Spalato*, VjAHD, 1880; *San Donato in Zara*, MCC, 1882 (s F. Bulićem); *Spjet i rimski spomenici Dalmacije*, 1884, suplement MCC; *La riapertura del Duomo di Spalato*, MCC, 1885; *Die Restaurierung des Domes von Spalato*, Österreichisch-ungarische